

Mijn Heere

Ich danck u E. sijn Hertelich, dat de selve noeg op sijnch
 ouden seel afgesloofden, ende genog veruorseldich diuack
 denckt: Ja niet allien denckt, maer sieg veruacdinge
 siegt den selven dit boetkech van't Origel toe te senden.
 V. E. begeret dat ich 't lesse, ende deselue mijn geuorle
 segrifetlich mede dede voer den inhoud. Tot geen van
 heijden ben ich bequain van wegen 't gebreck mijner
 oogien, in. door de verberit mijnek Jaer (ich ben getruet
 mit ds. mijns ouderb) ende ander, versleten, ende seel
 vuyten geworden sijnde, mij saech, diuust, tot lesen ende
 segriften, sedert enigen tydt heruacrt, bijkans seel
 geweygert hebich, tot mijn ouergroot verdriet, ten waer
 de genade Gods mij al voor lang, hadde gelert, mij
 in alles, sijnen seyligen wille te onderwerpen.

De lust, enuuel tot het werck, ende de hoogacettinge
 vanden seutgein gewogt byperselien begeret (die
 ich mine voor een gebodt) hebben mij beuogt, mij
 't selue met d'erste gelegentgeit die ich daer toe
 conde kriegen, door een goet sinuud te doen voorlofen.
 Dit geseguet, ende alles nauw mijn gering verstant
 overuogien sijnde, hebbe ich mijne arme oogien noeg
 ten nuytsten geprest tot het segriften van dese wiquie
 seculen, allien om te segen dat het werck mij
 sonderling wel beuult, Ich en konic wort vlijen, soo
 all die mij gekent hebben weten. Ten soude mij voch
 mijn insonderheit niet passen. waer toe soude het voch
 diuuen by V. E. die ich wert siele niet te beuuech,
 voch niet te willen getruet zijn. Ich hebbe veel in't
 dit boetken gelert: E. principael aengaude, mijn
 geuorle is lang gewerst, ende is noeg, in diu 't Origel
 inde vergaderingen der Christen strectelich geuuech
 kan werden (twelck ich soude) dat de manie
 by V. E. voorgestelt, voch met gouden grout (mijns
 geringen ordels) aengeweisen ende beuuech, de

stijgdelichste; ian, geroeg allere sticgelich is, by ald
die wel gepractiseret kan werden, ende wordt.

Under die gewone die de tinnighe berminne, ben ick
en (Soewel ick sin' du soos) ende vindi mij
altmet des avonts inde kercke om den meeste en
salin (dat doorgaens geseght, op elck veers met
versceyden registers ende melodien versceydelich
spierende) te hooren spelen, onder 't spel stillekens
in myn selven den herre singende; ~~ende~~ ~~ende~~ ~~ende~~
~~bedroefden~~ ~~derst~~ in Dode tot synen loff vermakende
ich en late daerontusegh niet du kwils, al su grom
te wenssen naar den ander wert bekere ende ongelich
sticgeliche harmonie inde kercke in an andere
sack, die ick mi niet en soek; om dat het
verloop van vele dinget ende de veranderinge
den tijden doet se groonich daer van te sprekken
ende de sope becrempet van daer toe te geraken.

Mijn Herre, Jck soepe hiermede' in den Ed. begerte
driegsmo voldan te hebben. Can u Ed. dese mijn
kwaellingen als met den tast gesegeven en
nauwelijc lesbaer, en igeens lesen; het sal mij lief
eijn. Indien niet, daerden sal verijnege gelegen sijn,
indien ick mij allere maeg verckeren, dat u Ed.
te vreden synde met mijn gouden wille ende dese lof
te gehoosamen, blyft volgheden in synre goede gunst
sijnwaert, vastelike geloofende dat ick ben, ende
soo lange ick leve, blyven sal

Mijn Herre.

Uwen Ed. Ootmoedinge Dienaer,

W. Grapheghe, den 23^{en}

Feb. 1691